

Tengernek Csillaga

Mária korszakának lapja

2015. júl.–aug.
XX/4. szám

Ára: 290,- Ft

Kismarton – kegyeszobor

Felajánló ima

Jézus Krisztus, Urunk és Mesterünk! Száz esztendővel ezelőtt püspöki karunk tagjai Csernoch János primás vezetésével Szentséges Szívednek ajánlották fel országunkat és népünket. Hálát adunk szereteted csodálatos ajándékáért: azért, hogy minden történelmi katasztrófa és megpróbáltatás ellenére ma ismét itt lehetünk és megújíthatjuk ezt a felajánlást.

Imádandó Megváltó, aki szentséges Szívedet mindenkor kitarod az egész emberiség előtt, aki irgalmasságod számtalan csodáját éreztetted már nemzetünkkel, engedd, hogy gyermeki bizalommal közeledjünk végtelen szereteted kimeríthetetlen forrásához, és esedezve kérjünk, terjeszd ki hatalmas oltalmadat szeretett hazánk fölé! Hárítsd el róla haragodat és büntetésed súlyos csapásait! Adj világosságot és erőt népünknek, hogy a mai időkben, amikor az emberiség és az egyház történetében nagy változások zajlanak, felismerhessük és követhessük szent akarodat! Védeld meg egész országunkat, amely magát teljesen Szent Szívednek ajánlja.

Fogadd kegyesen alázatos hódolatunkat, és bocsásd meg bűneinket, amelyek szeretetedre és irgalmadra értelmetlenekké tesznek minket. Áldd meg bűnbánó és hűségre térő népedet, szenteld meg, és tartsd távol a kor szelleme által fenyegető veszélyektől. Erősítsd szívünkben a szent hitet, amelyhez atyáink hűségesen ragaszkodtak. Építsd és szilárdítsd a lelkek egységét, hogy mint egy hazának gyermekei, megértéssel és kölcsönös szeretettel haladjunk az üdvösség útján. Erősítsd szívünkben a hívő odaadást, az erényességet és az állhatatosságot! Add meg mindnyájunknak a békét, a te szent békédet, amit a világ nem tud megadni. Urunk, Jézus Krisztus, alakítsd szívünket a te szent Szíved szerint! Ámen.

*(elhangzott 2015.06.02-án a Szent István Bazilikában,
imádkozta: Erdő Péter, bíboros)*

Tartalomjegyzék

XVI. Benedek pápa utolsó beszédei 9.....	1
Az Isteni Irgalmasság, és annak helyes értelmezése – nekünk, magyaroknak.	7
Irgalmasság és igazságosság	12
Önmagunk felajánlása Jézus Krisztus Legdrágább Vérének.....	19
Részlet a Szereteláng Naplóból (3)	23
Örvendjete!	27
Mária-kegyhelyek	
Kismarton	29
Mária kicsinyei	
Tanúságtétel	30
Rózsafüzér	
Imádkozatok és higgyetek az ima erejében!	38

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

Internet: www.tengernekcstillaga.hu

E-mail: info@tengernekcstillaga.hu

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel,
javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában,

www.co-print.hu

Felelős vezető: Gebauer Gergő

A hátsó borítón: A Szent Anna-rétre készült
Világ Győzelmes Királynője oltárkép

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető
a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, il-
letve e-mailen és megvásárolható a templom-
okban vagy Budapest V., Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

XVI. Benedek pápa utolsó beszédei 9.

A 2014 januárjával kezdődött sorozatban Őszentsége, XVI. Benedek pápa 2012. október 17. és 2013. február 27. között, a szerdai általános kihallgatások alkalmából elhangzott tanításait adjuk közre Diós István atya fordításában. Diós atya jóvoltából az elmúlt idők kiemelkedően legnagyobb tanító pápájának teljes beszéd anyagait olvashatjuk ebben a sorozatban. (A Vatikáni Rádió honlapján az előadásoknak csak a kivonataival találkozhattunk, eddig csak abból gazdálkodhattunk – a szerkesztő)

Hogyan beszéljünk Istenről?

(2012. november 28.)

Kedves Testvérek!

77. A központi kérdés, amelyet ma felteszünk a következő: hogyan kell beszélünk Istenről ma? Hogyan kell közölnünk az evangéliumot, hogy üdvözítő igazsága számára utat nyissunk kortársaink gyakran bezárult szívébe és értelmébe, melyet olykor leköt a társadalom sok káprázata? Az evangélisták elmondják, hogy Isten Országa hirdetése közben maga Jézus is feltette magának a kérdést: „*Mihez hasonlíthatjuk Isten Országát, vagy milyen példázatot mondhatunk róla?*” (Mk 4,30.) Hogyan beszéljünk Istenről ma?

Miért beszélhetünk Istenről?

78. Az első válasz: azért vagyunk képesek beszélni Istenről, mert ő beszélt velünk. Az első feltétel ahhoz, hogy beszélni tudjunk Istenről, az, hogy meg kell hallanunk, amit maga Isten mondott. Isten beszélt velünk! Isten nem valami távoli hipotézis a világ keletkezéséről; nem egy tőlünk nagyon távoli matematikai intelligencia. Isten érdeklődik irántunk, szeret bennünket, személyesen belépett a történelmünkbe, közölte magát egészen a megtestesülésig. Tehát Isten életünk valóságos része, oly nagy, hogy van ránk ideje, törődik velünk. A Názareti Jézusban találkozunk Isten arcával, aki leszállott az égből, hogy elmerüljön az emberek világában, a mi világunkban, és tanítsa nekünk az „élet művészetét”, a boldogság útját, hogy megszabadítson a bűntől,

és Isten fiaivá tegyen bennünket (vö. *Ef 1,5; Róm 8,14*). Jézus azért jött, hogy üdvözítsen minket, és megtanítsa a jó, evangéliumi életre.

Kiről is beszélünk?

79. Istenről beszélni elsősorban azt jelenti, hogy tisztában kell lennünk azzal, hogy kit kell elvinnünk korunk embereihez, férfiakhoz és nőkhez egyaránt: nem egy elvont Istent, egy hipotézist, hanem a valóságos Istent, aki létezik, aki belépett a történelmünkbe, jelen van a történelmünkben; Jézus Krisztus Istenét, aki választ ad a „miért élünk” és „hogyan kell élnünk” alapvető kérdéseire.

Milyen alapon beszélünk Istenről?

80. Ezért az Istenről szóló beszéd bensőséges kapcsolatot igényel Jézussal és az ő evangéliumával, feltételzi, hogy személyesen és reálisan ismerjük Istent, s hogy szenvedélyesen érdeklődünk üdvözítő terve iránt anélkül, hogy engednénk a magabiztosság kísértésének, és átvesszük a stílust, ahogyan Isten közeledik felénk.

Istenről alázattal kell beszélünk

81. Isten stílusa az alázat – Isten egy lett közülünk. Ez a stílus látható a megtestesülésben, az egyszerű názáreti házban, a betlehemi barlangban és a példabeszéd mustármagjában. Nem kell félnünk a kis lépések alázatától, és bízunk kell a kovászbán, amely áthatja az egész lisztet és lassan tésztává keleszti (vö. *Mt 13,33*).

82. Amikor Istenről beszélünk, az evangelizálás közben a Szentlélek vezetésével vissza kell nyernünk az egyszerűséget, vissza kell térnünk az üzenet lényegéhez; a jó hírhez, hogy Isten valóságos és konkrét, érdeklődik irántunk, a Szeretet-Isten ő, aki Jézus Krisztusban közel jött hozzánk, egészen a keresztségig, és a feltámadásban megajándékoz a reménnyel és kitar a végtelen, az örök, az igazi élet felé.

Hogyan beszélt Istenről Pál Apostol

83. Az a különleges közvetítő, aki Pál apostol volt, leckét ad annak a kérdésnek a lényegéről, hogyan lehet nagyon egyszerűen beszélni

Istenről. A Korintusiakhoz írt első levelében írja: „*Amikor nálatok jártam, testvérek, nem kerestem szavakkal vagy bölcsességgel akartam nektek hirdetni Isten misztériumát. Elhatároztam ugyanis, hogy nem akarok másról tudni köztetek, csak Jézus Krisztusról, a megfeszítettéről.*” (2,1–2.)

84. Tehát az első, hogy Pál nem általa kidolgozott filozófiáról, nem máshonnan merített vagy általa kitalált eszmékről beszél, hanem élete valóságáról, Istenről, aki belépett az életébe; egy valóságos Istenről beszél, aki él, aki beszélt vele és beszélni fog velünk is, a megfeszített és feltámadott Krisztusról beszél.

85. A második, hogy Pál nem önmagát keresi, nem akar maga körül csodáló kört látni, nem iskolaalapítóként akar bevonulni a történelembe, nem keresi önmagát, hanem Krisztust hirdet, és meg akarja nyerni az embereket az igaz és valóságos Istennek. Pál csak azért beszél, mert azt akarja hirdetni, aki belépett az életébe, aki az igazi élet, aki meghódította őt a damaszkuszi úton.

Önzetlenül kell Istenről beszélünk

86. Tehát Istenről beszélni annyit jelent, hogy teret biztosítunk annak, aki megismertette magát velünk, aki kinyilatkoztatja nekünk szerető arcát; annyit jelent, hogy lemondunk a saját énkéről és átadjuk Krisztusnak, annak tudatában, hogy mi nem tudjuk megnyerni neki a többiek, hanem magától Istentől kell várnunk, hogy meghívja őket Hozzá. Az Istenről szóló beszéd tehát az odahallgatásból születik, abból az istenismeretből, amely a Vele való bensőséges kapcsolatban valósul meg az imádságos és a parancsolatok szerinti életben.

Szent Pál élettapasztalatából beszélt Istenről

87. A hit közlése Szent Pál számára nem önmaga kellese, hanem nyíltan és nyilvánosan elmondja, mit látott és hallott, amikor találkozott Krisztussal, miket tapasztalt e találkozás által átformált életében. Jézust hordozza, akiről érzi, hogy jelen van benne és irányítja az életét, hogy meg tudja értetni mindenkivel, hogy Jézusra szüksége van az egész világnak és döntően fontos minden ember szabadsága számára.

Szent Pál az életével is Istenről beszélt

88. Az Apostol nem elégszik meg a szóbeli hirdetéssel, hanem egész valóját beveti a hit nagy művébe. Ahhoz, hogy beszélni tudjunk Istenről, teret kell biztosítanunk az Ő számára azzal a bizalommal, hogy Ő tevékenykedik a mi gyöngeségünkben. Teret kell biztosítanunk neki félelem nélkül, egyszerűen és örömmel, azzal a mély meggyőződéssel, hogy minél inkább nem mi, hanem Ő áll a középpontban, annál termékenyebb lesz a közvetítésünk.

Életünknek is Istenről kell beszélnie

89. Ez érvényes a keresztény közösségekre is, amelyek arra hivatottak, hogy mutassák meg Isten kegyelmének átformáló tevékenységét azzal, hogy legyőzik az egyénieskedést, a bezárkózást, az önzést, a közömbösséget, és az istenszeretet mindennapos kapcsolataiban élnek. Kérdezzük meg magunktól, hogy közösségeink valóban ilyenek-e. Meg kell mozdulnunk, hogy mindig és valóban ilyenek legyünk, Krisztus és nem önmagunk hirdetői.

Hogyan beszélt Istenről maga Jézus

90. Ezen a ponton föl kell tennünk a kérdést, hogy hogyan beszélt Istenről maga Jézus. Jézus a maga páratlanságában beszél Atyjáról – Abba – és Isten Országáról, részvétellel az emberi élet bajai és nehézségei iránt. Nagy valóságérzéssel beszél, és Jézus üzenetének a lényege az, mondhatnám, hogy áttetszővé teszi a világot, s hogy az életünk érték Isten előtt. Jézus megmutatja, hogy a világon és a teremtesen áttetszik Isten arca, s megmutatja, hogyan van jelen Isten életünk mindennapjaiban. Akár a természetből veszi hasonlatai (mustármag, bevetett föld), akár az életünkről mond példabeszédet (tékozló fiú, Lázár). Az evangéliumokból láthatjuk, mennyire érdeklődik Jézus minden emberi szituáció iránt, amelyekkel találkozott, mennyire elmerül kortársai életében, s közben fenntartások nélkül bízik az Atya segítségével. Láthatjuk, hogy ebben a történelemben – rejtetten – jelen van Isten, és ha figyelünk rá, találkozhatunk Vele. A tanítványok, akik Jézussal élnek, a sokaság, amely találkozik Vele, látják, hogyan reagál a legreménytelenebb helyzetekre, látják, hogyan beszél, hogyan viselkedik; látják benne a Szentlélek tevékenységét, Isten tevékenységét.

Jézus cselekszik és tanít

91. Jézusban összefonódik az igehirdetés és az élet: cselekszik és tanít, és mindig az Atyával való bensőséges kapcsolatából indul ki. Ez a stílus lényeges eligazítás számunkra, keresztények számára: hívő és szerető életmódunk Istenről kezd beszélni ma, mert a Krisztusban megélt étellel megmutatjuk annak valóságát és hihetőségét, amiről beszélünk; hogy nem csak szavak, amiket mondunk, hanem a valóságról, az igazi valóságról beszélünk.

Figyelnünk kell az idők jeleit

92. Figyelmeseeknek kell lennünk, hogy össze tudjuk gyűjteni az idők jeleit napjainkban, és fel tudjuk ismerni a mai kultúrában mutatkozó lehetőségeket, vágyakat és akadályokat, különösen a hitelesség igényét, a transzcendenciára irányuló vágyat, a természetvédelem iránti érzékenységet, és félelem nélkül tudjuk közvetíteni azt a választ, amit az Istenbe vetett hit kínál. A Hit éve jó alkalom arra, hogy a Szentlélektől támogatott fantáziával merjünk kezdeményezni személyesen és közösségesen is, hogy mindenütt az evangélium ereje legyen az élet bölcsessége és az élet irányítója.

Az Istenről szóló beszéd kiváltságos helye a családban

93. Az Istenről szóló beszédnek ma is kiváltságos helye a családban, a hit új nemzedékeknek való átadásának első iskolája. A II. Vatikáni Zsinat a szülőket Isten első hírnökeinek nevezi (vö. Lumen gentium, 11; Apostolicam actuositatem, 11), akik arra kapnak meghívást, hogy újra fedezzék fel küldetésüket, vállalják a felelősséget a nevelésben, tárják ki a kicsinyek lelkiismeretét Isten szeretetére – s ezt tekintsék életük alapvető szolgálatának –, legyenek gyermekeik első hitoktatói és mesterei a hitben.

Éberség a családban

93. E feladat megoldásában mindenekelőtt *éberségre* van szükség, ami azt jelenti, hogy észreveszik az alkalmas pillanatokat, amikor beszélgetést lehet kezdeményezni a hitről, és nevelni lehet a kritikus reflexióra azokban a helyzetekben, amelyeknek a gyermekek ki vannak téve. A szülőknek ez a figyelme érzékenységet jelent a gyermekek lelkében a néha világosan, néha csak homályosan megfogalmazódó kérdések fogadására is.

Az öröm szerepe a hit továbbadásában

94. További tényező az *öröm*: a hit továbbadásának mindig az öröm légkörében kell történnie. A húsvéti öröm ez, amely nem tagadja és nem hallgatja el a fájdalom, a szenvedés, a fáradság, a nehézségek, a megnemértés, sőt még a halál valóságát sem, de tud olyan szempontokat adni, amelyekből mindent a keresztény remény távlatában lehet értelmezni. Éppen az erkölcsös evangéliumi élet ez a nézőpont, a képesség, hogy minden helyzetet Isten szemével lásson az ember. Fontos segíteni a család minden tagját annak megértésben, hogy a hit nem teher, hanem az öröm mély forrása, Isten tevékenységének érzékelése, a zajtalan jó jelenlétének elismerése, és értékes tájékozódási pontokat ad ahhoz, hogy erkölcsösen lehessen élni.

A dialógus fontossága a hit továbbadásában

95. Végül a dialógus-készség, a *meghallgatási és beszélgetési készség*: a családnak olyan környezetet kell biztosítania, amelyben a családtagok tanulják az közösségi létet, az ellentétek feloldását kölcsönös dialógusban, amely meghallgatásból és a megértésért és a szeretetért folytatott beszélgetésekből áll; azért, hogy egymás számára Isten irgalmas szeretetének jelei lehessenek.

96. Beszélni Istenről annyit jelent, hogy szóval és az életünkkel megértetjük másokkal, hogy Isten nem vetélytársa az életünknek, hanem igazi garantálója, az emberi személy nagyságának garantálója.

97. Ezzel visszaértünk oda, ahonnan elindultunk: Istenről beszélni azt jelenti, hogy bátran és egyszerűen, szóval és életünkkel közvetítjük a legfontosabbat: Jézus Krisztus Istenét, azt az Istent, aki akkora szeretetet tanúsított irántunk, hogy megtestesült, meghalt és feltámadt értünk; azt az Istent, aki hív, hogy kövessük őt, és engedjük, hogy mérhetetlen szeretete átalakítson minket: megújítsa életünket és kapcsolatainkat; azt az Istent, aki megajándékozott minket az Egyházzal, hogy együtt járjuk az üdvösség utját, s Igéje és a Szentségek által megújítsuk az emberek városát, hogy Isten városává válhasson.

Az Isteni Irgalmasság, és annak helyes értelmezése – nekünk, magyaroknak.

A mai napon több téma is élénk kerül: Isteni Irgalmasság, Szent Korona, Szent Mihály, engesztelés. A sok téma, a különböző dolgok összefüggésben vannak egymással, mindaz, amiről ma szó lesz, beletartozik Isten Tervébe. Nem különálló témákról, hanem *szervesen egymásba kapaszkodó területekről van szó*, Isten Irgalmas vezetésének területeiről.

Az Úr Jézus, Szent Fausztinán keresztül ezt mondja: „Hirdesd, hogy Isten legfőbb tulajdonsága az Irgalom. Kezem minden művét Irgalmasságom koronázza meg.” (N.302.)

Isten Irgalmas Szeretete áthatja az egyén életét, és a népi-nemzeti szintű életet is.

Jézus – többek között a Szent Koronánkon történt megjelenítése révén is – jelzi felénk, hogy mindenképpen jelentős mértékben kíván részt venni életünkben, úgy a személyes emberi életünkben, mint Nemzetünk vezetésében, jelen esetben Irgalmas Istenként.

Sajnos, nálunk Magyarországon az Isteni Irgalmasság ügye jelenleg nem kap eléggé nagy hangsúlyt, pedig valójában világméretű „Mentőövről” van szó. – ahogy Maga az Úr Jézus nevezi.

Személyes életem „lelki útjának” elindulása mintegy 25 éve kezdődött, az Isteni Irgalmasság üzenetével kapcsolatos egyéni történetem mintegy 15 évre nyúlik vissza, tele olyan történetekkel, amelyek egy pontos, és gondos Isteni Tervezést mutatnak saját személyes életemmel kapcsolatban. Ezen idő alatt az Úr Jézus nevelt és nevel ma is sok szeretettel, örömmel, de ugyanakkor szigorral is, hogy egy Általa kijelölt cél felé haladjak. Mindezekért nagy hálaival tartozom az irgalmas Jézusnak!

Ha az irgalmas Jézusról beszélünk, akkor a bűnbánatot a figyelmem középpontjába kell helyeznünk. Sziénai Szent Katalinnál olvashatjuk: „A felkészületlen lélek elérkezik a halál pillanatához, megjelenik a lelkiismeret, mely elvakult az önszeretettől. Majd látni kezd, és siránkozva rágja önmagát, mert felismeri, hogy saját bűne vitte ily nagy bajba. Ha a léleknek volna világossága arra, hogy beismerje, és megbánja bűnét

– nem a pokol büntetése miatt, mert attól fél, hanem mert Engem bántott meg, aki a legfőbb, és örök jószág vagyok – még Irgalmat találna!

De, ha a halál pillanata Világosság nélkül múlik el, a Szent Vérbe vetett reménység nélkül, ... akkor az Én Igazságom vádolja, mind az Igazságtalanság, mind a hamis ítékezés miatt... Azáltal igazságtalanok, hogy nem adják meg Nekem azt, ami az Enyém, és nem adják maguknak azt, ami az övék... Nekem szeretettel tartoznak, és azzal, hogy felajánlják a szív töredelmét és keserűségét bűneikért!...

De (az Én Igazságom) sokkal inkább vádolja (a lelket) ... azzal, hogy feltételezte, hogy saját nyomorúsága nagyobb az Én Irgalmamnál. (Vagyis, azt feltételezi a lélek, hogy nem kaphat bocsánatot, akkora a bűn)... Megvetni Irgalmasságomat!... Valamennyi bűn között, ami csak elkövetetik, ezt tekintem legsúlyosabbnak!” (zárójelben saját, értelemszerű megjegyzések.)

Ez a figyelmeztetés először is azt akarja tudatni, hogy „nincs a lámpásunkban elég olaj!” Arra figyelmeztetett az Úr, hogy mostanában sok lélek „hagyja el” földi életét kellő felkészülés nélkül, s úgy tűnik, ez a folyamat erősödik.

A halál pillanatában olyan erős az emberben a rádöbbenés okozta félelem Istentől, a bűnök miatt, amelyekben a lelkek meglátják magukat, hogy ha a lélek nem szokta meg, hogy „átadja” baját Teremtőjének, akkor oly erős lehet az önítélkezés, hogy nem tudnak bocsánatot kérni! Nem tudatosodott a lelkek többségében, hogy ha nem kérnek bocsánatot, és nem fordulnak még életükben Isten Irgalmához, akkor – szabad akaratuknál fogva – ítélet alatt tartják önmagukat, és a halál pillanatában már sokan ezért nem képesek bocsánatot kérni, s ezzel Isten Irgalmát elnyerni! Vagy pedig – amit szintén meglátnak – a pokol látványa, melyben nem hittek, sokkolja őket! Ezért, ebben a kritikus helyzetben elhibázott, a legrosszabb döntést hozzák meg!

Segíteni kell a lelkeken! – mondja az Úr!

Nem feleslegesen kaptuk azokat az imákat, amelyek éppen az Istentől elfordult lelkeken kíván segíteni, hogy kapjanak annyi kegyelmet, hogy még időben kérjenek bocsánatot Istentől!

Ezután vizsgáljuk meg Isten irgalmasságát hazánk, népünk szintjén.

Történelmi eseményeink egy gondos Atyai Tervezést, Irgalmas vezetést mutatnak Szent István király felajánlása óta – sőt, még annak előtte is – napjainkig. Isten Terve mindig tökéletes, és minden részletében kidolgozott, ez még a vázlatos visszanezésnél is megállapítható.

A magyar nép őstörténetére vonatkozólag el lehet mondani, hogy: a magyarság még törzsi viszonylatban is Egy-isten hitben, Boldogasszony tiszteletben, és a Szeretet vallását hirdetve, az „úrság” (azaz, hogy mikor, és mitől „úr” az ember) fogalmát szem előtt tartva élt.

A Szent Korona kutatásoknál kiderült: a korai magyarság törzseit Krisztus Urunk öt közvetlen apostola (Szent Tamás, Szent Fülöp, Szent András, Szent Jakab és Szent Bertalan) tanította a kereszténységre. Ennek a ténynek nagyon komoly vonzata van, de itt most nem tudunk kitérni rá.

Egy dolgot azonban mégis megemlítek: Az Úr Jézus alapított egy Apostoli Egyházat, és egyetlen Apostoli Királyságot! És itt az apostoliságon, vagyis az **apostoli szellemiségen** van a hangsúly! Az Apostoli szellemiség pedig azt jelenti, hogy tisztán, és egyenesen követjük Jézus tanítását, az Evangéliumot, ugyanis a Szent Korona nem más, mint az Isteni Akarat tárgyasult képe! Ez utóbbi gondolat nem csak üres szólam, a Szent Korona jelképes rendszere, szimbolikája és kialakítása beszédes e tekintetben.

Úgy kell tehát nekünk is cselekednünk, ahogyan azt az első apostolok tették, szem előtt tartva, hogy a Szent Koronán lévő apostolok és vértanúszentek életüket adták Jézusért. Ehhez kapcsolódik a magyar nép ún. „szívtudása”, amely ősidők óta bennünk van, szívünkbe íródott, ezért ma is élő, mert népfeladatunkhoz kapcsolódik: **utat mutatni**, olyat, amely az **égi hazába** vezet!

Mindezeket bemutatták a világnak – mert „szívükben értették” – az Árpád-házi királyok, és családtagjaik, akik által, a házasságok, rokoni kapcsolatok révén szerte Európában, tetteiken keresztül terjesztették az Élő Evangéliumban Isten dicsőségét. (Csak 2 példa a sokból: Szent Erzsébet Tübingiában, királynőként betegeket gyógyított, szegényeket gondozott; Szent Hedvig, aki rövid élete alatt, királynőként felvirágoztatta Lengyelországot.)

Isten előrelátó, gondoskodó, Irgalmas Szeretetével vezette eddig népünket és szeretné vezetni továbbra is. Isten irgalmas szeretete

nemzetünk határozott döntésére vár, hogy vezetését valóban folytathassa e népben. Istennek terve van e néppel! Isten mindent előkészített, hogy Terve megvalósuljon, most már rajtunk van a sor! Isten megmutatta a feladatot, kijelöli az irányt!

Isten Irgalmas, előrelátó Szeretetének egy újabb megnyilvánulása a Szent Angyalok jelenléte az ember életében.

Az Ószövetségben angyalokon és prófétákon keresztül nevelt Isten,

Az Újszövetségben az Úr Jézus Tanítsa, az Evangélium állt a középpontban, és a Szentlélek fejtette ki erőteljes hatását.

A Jelenések Könyvében pedig mindkettőről szó van, s ha megnézzük e könyvet, ott a megnövekedett számú prófétai szó mellett igencsak sok angyal is szerepel ismét. Ez pedig nem jelent mást, csak azt, hogy Isten úgy is gondoskodik a mai emberiségről, hogy az erősödő szellemi támadások idején Szent Angyalait küldi az ember megsegítésére.

Az emberszellem az anyagi test által „csekély fel- és befogadó képességű” a szellemi világgal szemben. Látásunk is korlátozott. Egyáltalán nem tudjuk felfogni, teljes igazságában meglátni a felénk, emberek felé tartó ravasz, és hatalmas erejű szellemi támadásokat. Óriási szükségünk van tehát arra a szellemi szintű védelemre, tisztaságra, melyek az Isteni Hatalom által működve segítenek, óvnak, védelmeznek. Meg kell értenünk: a szellemi harc erős! *Egyedül, emberként nem győzhetünk*, csak Isten segítségével, Szeretet-lényei kezének elfogadásával születhet meg a győzelem.

Isten mindezt pontosan látta, és – ahogy a Jelenések Könyve leírja – már jó előre eltervezte embergyermekei szellemi felnevelését, majd később védelmét a hűséges, Szent Angyalok által. Nemzetünkre vonatkozólag itt most újból csak azt kell, hogy mondjuk, sok Kegyelmet kaptunk népszinten is, tehát többről is kell számot adnunk majd a nemzetek elbírálása idején!

Jelenleg csak annyit hangsúlyoznék ki, hogy a Szűzanya, Magyarország Királynője, de egyben az Angyaloknak is Királynője! Egy hagyomány szerint Szűzanya köpenyét millió és millió angyal alkotja. – Ebből az következik, hogy ha a Szűzanya „szétteríti köpenyét”, akkor angyalok sokasága jön segítségünkre.

A magyar nép történelmében is mindig helye volt „Angyal-hozta Szent Koronánk” négy Trónálló, Szent Arkangyalának: Szent Mihály, Szent Gábel, Szent Rafael, Szent Uriel Arkangyaloknak.

Általános ismeretek szerint kiemelkedik közülük Szent Gábel, akinek szobra a Hősök terén, az obeliszk tetején áll, és magasra tartja az Apostoli Királyság jelvényeit; valamint Szent Mihály Arkangyal, akinek segítségéhez sok legenda, történet fűződik.

(Somogyváry Gyula, „És Mihály harcolt” című híres regénye egy történetet ír le az I. világháborúból: a magyar katonák a lövészárokból fedezték fel, hogy csapdába kerültek. Hátuk mögött a „szövetségesek”, akik élő pajzsként használták őket, velük szemben az ellenség, (ellenségnek kinevezett embertársaik!), és nem volt kiút ebből a kelepceből! - És akkor a magyar katonák ott, a lövészárokból elkezdtek szívből imádkozni. Isten meghallgatta imájukat, és egyszer csak azt látták, hogy Szent Mihály végigszágul a lován, az égen, és kivezette a magyar hadtestet a lehető legkisebb vérveszteséggel egy emberileg teljesen reménytelen helyzetből! – Értsük jól! A magyar ember mindig ismerte a szívből jövő imát! Ezért mai korunkra nézve nagy tanulsága ennek a történetnek, hogy illő, hogy a Hit, a Bizalom és a szív ajtaja ismét kinyíljon bennünk Isten felé, mert jelen viszonyainkat tekintve, most éppen ugyanilyen „lövészárokból” vagyunk!)

Fontos megemlíteni, és kihangsúlyozni, hogy Isten Irgalmassága nem szünteti meg, vagy nem kisebbiti Isten Igazságosságát!

Az asszonynak, akit Jézus Bölcsessége és Irgalmassága megmentett a megkövezéstől, az igazságtalan haláltól, azt mondta: „Menj, és többé ne vétkezz!” Ez is ott van: *Többé ne vétkezz!* Isten Irgalma abban nyilvánul meg, hogy újabb, és újabb lehetőséget ad a bűnös embernek, hogy megtérjen. A szerető Atya „hosszan-tűrő”, megvárja, amíg gyermeke feláll a vályú mellől, és elindul Felé, ugyanakkor, alig várja, hogy Szívére ölelhesse őt. – Ezt azonban csak úgy teszi meg, hogy Isteni Igazságossága egy jöttányit sem sérülhet!

Szent Fausztina nővéren keresztül Jézus mondja: „Három módot adok neked, hogyan tanúsíts irgalmasságot felebarátod iránt: Első = a cselekedet; második = a szó; harmadik = az imádság. E három fokozat

tartalmazza az Irgalmasság teljességét, egyúttal megdönthetetlen bizonyítéka az Irántam tanúsított szeretetnek.” (N.742.)

Egy helyen Jézus meg is magyarázza ezt a sorrendet Fausztina nővér naplójában.

Első = a cselekedet; => Azért ez az első, mert „Nem az megy be Atyám Országába, aki mondja: „Uram, Uram!”, hanem az, aki Atyám Akaratát cselekszi!” (Természetesen, állapotbeli körülményektől függően.)

Ha erre nincs lehetőség, akkor jön a sorrendben a második = az irgalmas szó. Amelyik elsimít, nyugtat, megért, vagy csak türelmesen hallgat, esetleg bölcsességgel, szeretettel tanácsot is ad.

Ha erre sincs lehetőség, akkor jön a harmadik = az imádság. Az irgalmas, megértő szívvel mondott ima mindig eléri Istent, akkor is, ha az ember tehetetlen, nem képes tenni, semmit megvalósítani.

M. G. Mária

(Az Engesztelők IV. Országos Találkozóján elhangzott előadás,

Vác, 2015. 05.30.)

Irgalmasság és igazságosság

Miért is kell erről a kérdésről beszélnünk? Mert az utóbbi időben sokszor hallunk az Isten irgalmasságáról, de valahogy jellemzően nincs mellé téve, hogy nekünk mi a teendők ahhoz, hogy ez az isteni tulajdonság velünk kapcsolatban aktív legyen. A mi őszinte bűnbánatunk nélkül Isten nem tud irgalmat gyakorolni velünk szemben.

Irgalmasság

Isten irgalmassága végigvonul az Ó- és az Új szövetségen egyaránt. Az Ószövetségben található például Szodoma és Gomorra esete. Ábrahám alkudozott Istennel, hogy az igazakra való tekintettel kegyelmezzon meg a népnek, gyakoroljon irgalmasságot. Isten ezt válaszolta: „Tíz miatt sem pusztítom el.” (Ter 18,33) Fantasztikus mértékű irgalmasságról tanúskodik ez az eset, hiszen tíz igazra való tekintettel két városnak is megkegyelmezett volna az Isten. De sajnos bűnbánat hiányában a három-négy igazra való tekintettel nem menekülhetett meg a két város. Isten azonban az igazakat kimenekítette az elpusztítás előtt.

Az Újszövetségből vegyük például a házasságtörő asszony esetét. Odavitték Jézus elé. Meg akarták kövezni. Már készült a halálra, melyből mégis megmenekült Jézus szavai hatására. Végül *Jézus azt mondta neki: „Én sem ítéllek el. Menj, de többé ne vétkezzél! (Jn 8, 3-10)* Irgalmas volt hozzá, de a bűnbánat feltételeinek teljesítését megkövetelve!

Az irgalmasság Isten „készenléti állapota”, alap tulajdonsága. Egyértelműen bízhatunk benne! Egyben felmerül a kérdés, hogy elég-e csupán a bizalom?

Isten irgalmasságának gyakorlását vizsgálva vegyünk egy konkrét példát. Isten saját képére és hasonlatosságára teremtett minket, ezért szemléljük ezt a tulajdonságot egy családapa példáján, aki szívesen megbocsát, irgalmaz gyermekének. Mégis ennek feltételei vannak.

A gyermek tudja az alap szabályokat. Egy-egy hiba után, ha bocsánatot kér, a családapa boldogan megbocsát, és mindkettőjük örömeire megy tovább az élet.

Ha a gyermek többször illetve súlyosabban vét, akkor figyelmeztetni is kell, vagy közvetlenül vagy valakin keresztül. Ha ezt követően jön a bűnbánat megnyilvánulása, akkor bekövetkezik a megbocsátás, az irgalom gyakorlása, de a bűn elkövetése még egy kis büntetést is von maga után a nevelés célzatával.

Ha a figyelmeztetés nem hat, eljőhet egy pont, amikor már az igazságosság lép az irgalmasság helyébe. Ilyen esettel találkozunk például Márk evangéliumában:

„Egy ember szőlőt ültetett... majd bérbe adta szőlőműveseknek (megegyeztek a szabályokban). Amikor eljött az ideje, elküldte szolgáját... egy másik szolgát küldött... még több más szolgát küldött... utoljára fiát küldte el... Nekiestek hát, megölték és kidobták a szőlőből... Mit tesz majd a szőlő ura? Eljön, megöli a szőlőműveseket, és másoknak adja ki a szőlőt.” (Mk 12,1-9).

Erről olvashatunk az Ószövetségben is: „Nemcsak a nép, hanem a papok összes elöljárói is sok-sok hűtlenséget követtek el, utánozva a nemzetek valamennyi iszonyatos dolgát. Megszentségtelenítették az Úr templomát... Az Úr, atyáik Istene jókor és ismételten küldte hozzájuk figyelmeztetéseit... de ők kigúnyolták az Isten követeit, megvetették üzeneteit, és kinevették prófétáit. Végül az Úr haragja visszavonhatatlanul

népére zúdult. Felvonultatta ellenük a kaldeusok királyát, szentélyük falai között karddal megölette ifjaikat... A templomot felgyújtották, Jeruzsálem falait lerombolták, összes palotáit és minden drágaságát elhamvasztották és teljesen elpusztították.” (2Krón 36,14-19).

Ezek az említett példák úgy tűnnek, mintha ellent mondanának a szeretet parancsának, mégis a családapa példáján keresztül is láthatjuk, hogy nincs ellentmondás, csak Isten másként gondolkozik.

Isten nem változik! Ő ugyanaz tegnap ma és holnap. Ma is ugyanaz! Jelenleg a napi szentmise áldozat bemutatása a templomokban és az engesztelés még várakoztatja Istent abban, hogy az itt olvasottakhoz hasonló megnyilvánulása legyen.

Az irgalmassággal kapcsolatban tehát a lényeg, hogy először mindig nekünk kell lépni! Nekünk kell a bűnbánatot megcselekedni, minél inkább szívből megbánni vétkeinket, akkor egyértelműen számíthatunk Isten irgalmasságának megnyilvánulására felénk.

Igazságosság

Isten igazságos bíró, de sokkal keményebb az ő igazsága, mint az ember igazsága. Az ember jellemzően vagy irgalmasságot is vagy túlkapást is visz az igazságszolgáltatásába.

Máté evangéliumában olvashatjuk: *„A mennyek országa hasonlít a királyhoz, aki menyegzőt rendezett a fiának. Elküldte szolgálait, hogy szóljanak a meghívottaknak, jöjjenek a menyegzőre! Azok nem akartak jönni. Erre más szolgálát küldött... Azok nem törődtek vele, ill. a szolgáltnak estek... A király ennek hallatára elküldte csapatait, a gyilkosokat felkoncoltatta, városait pedig fölégette... Menjetek, s akit csak találtok, hívjátok meg a menyegzőre... jókat, gonoszokat egyaránt... egy ember nem volt menyegzőre öltözve... Megparancsolta: Kötözzétek meg kezét-lábát, s dobjátok ki a külső sötétségre.” (Mt 22,1-14)*

Nagyon kemény intézkedés. A néhány gyilkosra tekintettel azok városait is felégette. Ábrahám esetén tíz igaz miatt két városnak is megkegyelmezett volna... Érdekes így is belegondolni ebbe a történetbe. A történet végén pedig egy lelkileg fel nem készülttel szemben igen kemény ítélezést olvashatunk az Evangéliumban.

Egyes mai üzenetekben olvashatunk ilyeneket, hogy ha nem térünk meg, Isten haraggal lesújt – nincs új benne!

A ma embere sokmindent szeret kritizálni. Például a (teológiaiilag) művelt ember alapvetően szeret az üzenetekhez, az új hírekhez hozzáállni, hogy ami kényelmetlen azt nem hallja meg. Az ószövetségi időkben is ez volt – ismételni akarjuk?

Sokan mondogatják, hogy Jézus második eljövetele úgyis sokára lesz, ráérünk akkor majd összekapni magunkat. Egyrészt Jézus azt mondta, hogy bármelyik nap lehet velünk akármi, erre kell készen állnunk. Másrészt felmerül bennem a kérdés, hogy aki azt állítja, hogy Jézus második eljövetel még soká lesz, lehet, hogy ő többet tud, tudja azt, hogy most, a közeljövőben nem lesz. Tudtommal senki sem tudja az órát...

A világban most óriási lázadás van Isten ellen. Isten meddig tűrje a lázadást? Nem tudjuk az órát, mikor lesz az a bizonyos „elég”...

Visszatérve a családapa esetére, van még egy harmadik variáció, amikor a folyamatosan lázadó, figyelmeztetésre nem hallgató gyermekkel találkozik. Mit tegyen? Szétbomlasztja az egész család rendezettségét! Eljön egy pont, amikor elzavarja a gyermeket, hagyja, hogy ártsanak neki a külső „sötétségben”.

Sokan mondják, hogy Isten nem engedí a szörnyűségeket! Isten megengedte, hogy egyszülött Fiát keresztre feszítsék! Lehet ennél nagyobb szörnyűséget megengednie? A harmadik világháborút miért ne engedné meg – ha annyira akarjuk egymást megölni...

Le kell szögeznünk mindezek ismeretében, hogy Isten jobban szereti irgalmasságát gyakorolni, mint igazságosságát. Mind a két tulajdonsága fontos, erre hívja fel Máté evangéliumában a figyelmet: *„Jaj nektek, írástudók és farizeusok, ti képmutatók! Mentából, kaporból és köményből tizedet adtok, közben ami fontosabb a törvényben, az igazságosságot, az irgalmat és a hűséget elhanyagoljátok. Ezt meg kell tenni, azt nem szabad elhagyni.” (Mt 23,23)* Tehát a tized fontos, de van még fontosabb – igazságosság és irgalmasság (meg a hűség).

Péter apostol levelében szépen körüljárja Isten igazságosságát és irgalmasságát.

„Mert Isten az angyaloknak sem kegyelmezett, amikor vétkeztek, hanem az alvilág sötét mélyébe taszította őket, hogy maradjanak őrizetben az ítéletre, és a régi világnak sem kegyelmezett, hanem csak Noét, az igazság hírnökét mentette meg nyolcadmagával, amikor az istentelen világra rázúdította a vízözönt, vagy amikor Szodoma és Gomorra városát elhamvasztotta, és végpusztulással büntette, hogy példát adjon a későbbi korok bűnöseinek. Ugyanakkor megmentette az igaz Lótót, aki ezeknek a gonoszoknak kicsapongó életmódja miatt annyira szenvedett. Az igaznak ugyanis, aki köztük élt, napról napra látnia és hallania kellett a törvénysértő tetteket, s ez vallásos lelkének nagy gyötrelmet okozott. Ért hozzá az Úr, hogy az Isten szerint élőket kiragadj a kísértésből, a gonoszok büntetésével pedig várjon az ítélet napjáig” (2Pét 2,4-9)

Amikor Lázár Ábrahám kebelén pihent, a pokolból felkiáltott hozzá a gazdag ember. És ekkor hangzik el Jézus szájáról, hogy a pokol és a mennyország között mély szakadék van, hogy nehogy segíteni tudjanak a mennyországban levők a pokolban szenvedőkön (v.ö. Lk 16,26).

Tudjuk, hogy a gazdag, még a maradékból sem adott embertársának – nem találkozhatott Isten irgalmasságával. Lázár, a szenvedő szegény ember azonban Isten irgalmasságával találkozott. Földi életünkben szabad akarattal cselekszünk úgy, amint a legjobbnak gondoljuk (hit – hitetlenség, vágyak, ösztönök – lemondások, önzés – alázat). Vigyáznunk kell, mert evilági életünk alapján leszünk megítélve, e szerint találkozhatunk vagy az irgalmassággal, vagy az igazságossággal. Az irgalmasságban nagyon bízó gazdag ember (aki az Isten parancsait rendszeresen figyelmen kívül hagyta) nem az irgalmassággal találkozott! Vigyázzuk vele, mert a vak bizalom az irgalmasságban könnyen eredményezi, hogy benne maradunk a bűneinkben, és végül csak az igazságossággal találkozhatunk! A bűnbánat, mint alap-mentalitás fenntartása és megélése nagyon fontos! Persze ehhez alap-feltétel, hogy a bűneinket nevén nevezzük, észrevegyük – ebben tudunk egymásnak segíteni, szeretettel.

Honnan tudjuk, hogy mikor lesz az „elég”?

Azokban a napokban, amikor a gyötrelmek véget érnek, a Nap elsötétedik, a Hold nem ad világosságot, a csillagok lehullanak az égről, és a mindenséget összetartó erők megrendülnek. Akkor majd

meglátjátok az Emberfiát, amint eljön a felhőkön, hatalommal és dicsőséggel. Szétküldi angyalait, és összegyűjti választottait a szélrózsa minden irányából, a föld szélétől az ég határáig. Vegyetek példát a fügefáról. Amikor hajtása már zsendül és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. Így ti is, mihelyt látjátok, hogy ezek mind bekövetkeznek, tudjátok meg, hogy közel van, már az ajtóban. (Mk 13,24-31)

Jelek lesznek a Napban, a Holdban és a csillagokban, a földön pedig kétségbeesett rettegés a népek között a tenger zúgása és a hullámok háborgása miatt. Az emberek meghalnak a rémülettől, és a világra zúduló szörnyűségek várásától. Az egek erői megrendülnek. Akkor majd meglátják az Emberfiát, amint eljön a felhőben, nagy hatalommal és dicsőséggel. Amikor ez teljesedésbe kezd menni, nézzetek fel, és emeljétek föl fejetekeket, mert elérkezett megváltásotok ideje.” Ezután mondott nekik egy hasonlatot: „Gondoljatok a fügefára és a többi fára. Amikor már kihajtanak, tudjátok, hogy nemsokára itt a nyár. Így ti is, mihelyt látjátok, hogy ezek mind bekövetkeznek, tudjátok, hogy közel van az Isten országa. Bizony mondom nektek, nem múlik el ez a nemzedék, míg mindezek be nem következnek. Ég és föld elmúlnak, de az én igéim nem múlnak el. Vigyázzatok, nehogy elnehezdedjék szívetek a mámorban, a tobzódásban, meg az élet gondjaiban, és készületlenül érjen benneteket az a nap, mert mint a tőr, úgy fog lecsapni a föld színének minden lakójára. Virrasszatok hát és imádkozzatok szüntelenül, hogy megmeneküljétek attól, ami majd bekövetkezik és megállhassatok az Emberfiának színe előtt.” (Lk 21,25-36)

Amikor a nép köréje sereglett, Jézus elkezdett beszélni: „Ez a nemzedék gonosz nemzedék. Jelt kíván, de nem kap más jelet, mint Jónás próféta jelét. Mert ahogy Jónás jel volt a niniveieknek, úgy lesz jel az Emberfia is e nemzedéknek. (Lk 11,29-30)

A hitetlen nemzedék jeleket követelt, extra jeleket. Tudjuk, hogy ez csupán kifogás volt – ma is az... Isten küld prófétákat, küld jeleket minden nehéz helyzetben, minden alkalmas időben. Ezeket nekünk észre kell vennünk, meg kell vizsgálunk, hogy igazak-e vagy hamisak. Ezek idejét és mértékét ő dönti el! Ne akarjuk mi megmondani, hogy mikor küldhet és mikor nem! Ha elzárkózunk a jelektől, prófétáktól, az is sátáni kísértés...

Időben élünk, ezért a próféták is egyszer befejezik tevékenységüket! A jeleknek is egyszer vége van! Nem szabad túl sokáig gondolkodni, hogy mérlegeljem-e a környezetemben levő zajló dolgokat, eseményeket.

Tehát a lényeg: **a Szentírás, a próféciák és a jelek!**

Jónás hirdetni kezdte: „Még negyven nap, és Ninive elpusztul!” Ninive lakói hittek az Istennek. Böjtöt hirdettek, nagyok és kicsik egyaránt zsákruhát öltöttek... Kihirdették, hogy mindenki hagyja el gonosz útjait és a rosszat, amit a keze végbevitt... Amikor Isten látta, hogy letérnek gonosz útjaikról, megkegyelmezett nekik. (Jón 3,4-10)

A szövegből kiderül, hogy minden tévelygésük mellett ismerték Isten szavát, csak nem éltek a szerint. Elhitették magukkal, hogy nem kell annyira komolyan venni Isten kéréseit, parancsait. És a mai világban mit tapasztalunk?...

Jönnek, vannak üzenetek, próféciák. Vizsgáljuk-e azokat, vagy eleve elvetjük őket? Vigyázzunk, mert jön egy pont, amikor már egyéb jeleket nem biztos, hogy kapunk – ahogy Lukács evangéliumában láthattuk. Egy pont után nem kapunk más jelet...

Ha valósnak ítéelhetők a jelek, a próféciák, akkor miért nem leszünk mi is niniveiek?

Az engesztelés, ima és böjt nehéz és kellemetlenségekkel jár. De tekintsünk a nagy példaképeinkre. Jézus és a Szűzanya folyamatos aláztos szolgálatban élt, önkéntesen vállalták a lemondásokat, szenvedéseik példák számunkra! Ezek nélkül kényelmesebb, de a kényelem általában a pokolba visz, a pokolba sodródunk vele! Cselekedjünk!

Vigyázzunk, a pokol felé vezető út jószándékkal van kikövezve! – ahogy a közmondásból ismerjük. A jószándék kevés! Több kell!

Azt mondják néhányan, hogy a sok ijesztgetés nagyon nyomasztó, lehúzza a lelket... „Még negyven nap és Ninive elpusztul!” Ez nem volt elég ijesztő a niniveieknek? Mégis cselekedtek, nem az ijesztgetést kritizálták...

A mai nyugati, fejlett világ nagyon sátáni, vezetőik egyre inkább sátáni mélységekbe hajtják a népeket. Ha ezt ijesztgetésnek vesszük, akkor homokba dugjuk a fejünket. Azaz gondolkodásra és cselekvésre képtelenek leszünk a bedugott fejünkkel. Ha pedig elfogadjuk,

hogy a fejlett nyugati világ sátáni irányítás alatt áll, akkor ez arra kell, hogy indítson minket, hogy engeszteljünk. Imádkozzunk és böjtöljünk, szenvedéseinket ajánljuk fel valakiért, valamiért. Cselekedjünk, amíg nem késő! Mert több jelet nem biztos, hogy kapunk...

Jánossy Gábor

(Az Engesztelők IV. Országos Találkozásán elhangzott előadás,

Vác, 2015. 05.30.)

Önmagunk felajánlása Jézus Krisztus Legdrágább Vérének

Dicsőség Jézusnak és Máriának!

Örökkön örökké!

Önmagunkat Jézus Krisztus Legdrágább Vérének felajánlani nem új keletű a Katolikus Egyházban. Ez a cselekedet egyidős az első Nagycsütörtökkel, mikor Jézus Krisztus megalapította a papságot és az Oltáriszentséget. A következő szavakat szenvedésének előestéjén mondta az Úr: „Kézébe vette a kenyeret, hálát adott, megtörte és odanyújtotta nekik ezekkel a szavakkal: „Ez az én testem, amelyet értetek adok. Ezt tegyétek az én emlékezetemre.” Ugyanígy a vacsora végén fogta a kelyhet is, és azt mondta: „Ez a kehely az új szövetség az én véremben, amely értetek kiontatik.” (Lk. 22:19-20). Az apostolok látták a csodák csodáját, az Oltáriszentség megalapítását, a Kereszt áldozatát, az Új Törvény áldozatát, a legcsodálatraméltóbb szentséget, a csodálatos jelenlétet, és Krisztus kínszenvedésének maradandó emlékét. Látva Krisztust, aki önmagát előttük, mint engesztelő áldozatot mutatta be, és önmagát az örök élet kenyerévé, a legdrágább és csodálatosabb eledellé tette, ők leírhatatlan hittel imádták az Ő csodálatos jelenlétét. Azóta mindez jelen van a Katolikus Egyházban, és folytatódik mindaddig, míg az Úr dicsőségben vissza nem jön. Ez az Úr parancsa. Hirdetnünk kell az Úr halálát, amíg Ő vissza nem tér. (vö. 1Kor. 11:26)

Az Egyház mindaddig fennmarad, amíg, engedelmeskedve az Úr parancsának – „Ezt cselekedjétek az Én emlékezetemre” – folytatja a Szent Eucharisztia ünneplését önmagát felajánlva a mi Urunk, Jézus

Krisztus Drága Testének és Vérének;”. Így az Egyház egy élő áldozatot ajánl fel, az Ő Szenvedésének örök emlékét, amely Krisztus irántunk érzett óriási szeretetének bizonyítéka. A szentáldozás és az aktív, áhítatos jelenlét a szentmisén a legjobb mód mindannyiunk számára, hogy kimutassuk életünk teljes odaadásának szándékát az Oltáriszentségben jelen lévő Úrnak. Ha igazán tudnánk, hogy az Eucharisztia a Kereszt áldozata, akkor jobban imádnánk, nagyobb figyelemmel és áhítattal, és visszautasítanánk minden irányzatot, hogy a Szentmisét diszkó teremé vagy adománygyűjtő összejövettel akarja tenni.

Minden egyes szentmise a húsvéti misztérium megelevenedése. Egyszerre áldozati emlék, melyben a Kereszt áldozata állandósult, és áldozati lakoma az Úr Testével és Vérével. A szentmisében egygyé válunk Jézussal. A lelkünk ilyenkor megtelik kegyelemmel és a jövőbeli dicsőség ígérete adatik nekünk. Mindezek a felbecsülhetetlen kincsek megérdemlik a mi teljes önátadásunkat. Önmagunk átadása az Oltáriszentségben jelen lévő Úrnak folytatódik az áldásban, és a gyakori szentségimádásban. Ebben megláthatjuk Jézus Drága Vérének való önátadásunkat is, hiszen Ő élő személy, és az Ő Vére nem választható el az Ő Testétől.

Az Isteni Irgalmasság imádásában áhítatunkat Jézus Drága Vére felé irányítjuk. A Drága Vér, amely a lelkek megmentésére tört elő, életünk forrása. Így imádkozzuk: „Ő Vér és Víz, mely Jézus Szívéből törtél elő, mint irgalmunk forrása, bízom Benned!” Folytonosan felajánljuk a Mennyei Atyának Jézus Testét és Vérét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért. Érdemes összevetni, hisz hasonlóság fedezhető fel az Irgalmasság rózsafüzérének tizedei és a Drága Szent Vér rózsafüzér tizenkettedei között.

Az Irgalmasság rózsafüzérének tizedeiben azt ismételtjük, hogy „irgalmazz nekünk és az egész világnak”, miközben a Szent Vér rózsafüzérben tizenkettősör, hogy „ments meg minket és az egész világot”. Ez a két könyörgés közös töről, ugyanazon isteni forrásból származik. Egyetlen igaz áhítat sem állíthatja őket szembe, viszont egymás kiegészítői lehetnek.

Mindezeket túl, ezek az imák Eucharisztikus áhítatok. Arra hívnak minket, hogy szemléljük az eseményeket, amiket az Eucharishtiában

ünnepeünk. Ezekkel az imákkal felkészülhetünk a szentmisére, de hálát is adhatunk érte.

Vannak, akik ellene vannak ezeknek az áhítatoknak, mondván miért osztjátok meg Krisztust? Egyesek odaszentelik magukat a Szent Szívnek, a Szent Arcnak, mások a Szent Sebeknek, a Drága Vérnek... Krisztus sokoldalú, be nem határolható. Senki nem tudja egyetlen áhítattal kimeríteni Őt. Az egyik kiegészíti a másikat, és mind találkozik Krisztusban. Jézus nincs ez ellen. A megváltás titkának egy-egy misztériumát felfedi a Neki tetsző időben, hogy közelebb vonzzon minket Magához. Ahelyett tehát, hogy vitatkozunk az önátadás sokféle lehetőségéről, adjunk hálát az Úrnak, és köszönjük meg, hogy ilyen kimeríthetetlenül gazdag a katolikus áhítatok tárháza.

A Szűzanya Rózsafüzérében, amelyet Szent Domonkosnak adott, Isten ajándéka nyilvánul meg, amely összefoglalója az Újszövetségnek, Jézus élete, halála és feltámadása, valamint a saját, jövőbeli dicsőségünk áll benne elmélkedésünk középpontjában. A Szűzanyával együtt imádkozzuk végig ezeket az eseményeket a rózsafüzérben, és ezt folytatnunk kell. Mária egyetlen gyermeke sem hajthatja álomra fejét addig, amíg el nem imádkozta a rózsafüzért, csatlakozva ez által a világ összes gyermekéhez, akik Mária gyermekei. Nagyon hasznos és erőteljes ima a rózsafüzér. Élni Mária életét, és önmagunkat Máriának szentelni egy nagyon erős jele annak, hogy Isten országához tartozunk.

Napjaink szorongató idejében lelki ajándék a Drága Vér rózsafüzére, valamint önmagunk odaszentelése az Oltáriszentségnek, az Isteni Irgalomnak és Máriának. Ami ezt a rózsafüzért nagyon erőteljessé teszi az az, hogy Jézus keresztje alatt állunk Szűzanyánkkal, a Fájdalmak Anyjával, a Társmegváltóval, a mi Közbenjárónkkal és minden kegyelmek Kiosztójával. A mi tekintetünk Jézus 5 Szent Sebére szegeződik, és arra a Vérre és Vízre, melyet értünk hullatott. Az Ő Sebeire és Vérére hivatkozunk Szűzanyánkkal, mert gonosz napokat élünk. (Ef. 5,16) Szükségünk van az Áldott Szűz pártfogására, szükségünk van arra, hogy önmagunkat teljesen az Ő Szeplőtelen Szívének szenteljük, hogy aztán rajta keresztül imádjuk és önmagunkat átadjuk Jézus Szent Szívének, és az Ő Legdrágább Vérének, azért, hogy kiálljuk a megpróbáltatásokat és védelmet kapjunk a sátáni cselvetések és cselekedetek ellen. (vö. Ef. 6:10-13)

A rózsafüzér nagyon erőteljes ima. Mint minden, ami erőteljesen lelki, ez is egyszerű, lélekemelő és telve van vigasszal. Lefedi a személyes és a világi szükségleteket is. Ereje megmutatkozik a védelemnyújtásban, a szabadításban, a megerősítésben és a harcban.

A Legdrágább Vér rózsafüzér Isten dicsőségének jele, aki irántunk érzett szeretetének bizonyításaképp feláldozta Egyszülött Szent Fiát a Kereszten. (Jn. 3:16) Isten kimeríthetetlen irgalma a mi megváltásunk forrása. Senki nem veszhet el, aki önmagát Jézus Szent Sebeinek és Drága Vérének szenteli. A gonosz nyila nem érintheti őket, miképpen a halál angyalai sem látogathatták meg azon izraeliták házait, amiket megkentek a bárány vérével. (Kiv. 12:1-36) Így biztosítja az Úr a biztonságot, védelmet és szabadságot mindazoknak, akik tisztelik az Ő Szent Sebeit és Véréit.

A Drága Vér rózsafüzérére keresztül kérleljük az Urat, hogy az Ő Sebeinek és Vérének érdemein keresztül gyógyítson és szabadítson meg minket, mivel „az Ő Sebei szereztek nekünk gyógyulást”. (vö. 1Pét. 2:24) Ezen az imádságon keresztül kérhetünk békét is az Úrtól, és Ő olyan békét ad nekünk, melyet a világ nem tud adni. (vö. Jn14:27)

Csak a lelki vakságban szenvedők tagadják, hogy az idő, melyben élünk rossz és gonosz. Változtassuk ezt jóvá a magunk, és a világ számára azáltal, hogy imádkozzuk a Legdrágább Vér rózsafüzérére, és befedjük magunkat és az egész világot Jézus Krisztus Legdrágább Vérével. Próbáld ki és meglátod, hogy határozottan meg fog győzni téged.

A Legdrágább Vér irgalmazzon nekünk és az egész világnak, miént azt a Miasszonyunk is esdeklí számunkra, a mi Urunk Jézus Krisztus által! Ámen

Ayo-MariaAtoyebi, OP

Ilorin Egyházmegye püspöke (Nigéria)

2001. június 14. Krisztus Szent testének és Vérének ünnepe

NIHILOSTAT: *Rev. Fr. Stephen Obiuxwu*

CensorDeputatus, Chairman. Doctrine and FaithCommittee

Archdiocese of Onitsha, AnambraState 430001 NIGERIA, IstJuly 1999.

IMPRIMATUR: *Ayo-MariaAtoyebi, O.P. Bishop of IlorinDiocese*

Ilorin, KwaraState 240001 NIGERIA, 17 th June 2001.

("Jézus drága Vérének rózsafüzére..." c. könyv bevezetője,

Stella Maris Alapítvány, 2015)

Részlet a Szereteláng Naplóból (3)

1962. április 8.

Megkért, hogy a szentórákat ne kössem össze a teremtményeivel.

„Ne keresd önmagad! Ugye, sokszor hangoztattam ezt már, hogy teljesen igényt tartok rád. Mondj már le önmagadról, hajszál se férjen közénk!”

„Uram, Jézusom, egészen kezdő vagyok.”

„Leánykám, azért ne csüggedj, egyszer el kellett kezdened. Emlékezz, fiatal korodban is mindig tanulni szeretted volna, de erre nem adatott soha alkalmad. Én voltam, aki ezt nem engedtem, minden akadályt eléd gördítettem. Úgy tetszettél nekem, hogy egészen tudatlan maradj. Nekem már akkor is terveim voltak veled, csak meg akartalak előbb érlelni a magam számára.”

„Uram, de sokszor fordítottad felém hiába kegyelmeid éltető sugárát, én pedig elkerültelek Téged, és másféle utakon jártam.”

„Tudod, ugye, leánykám, hisz még néhány hónappal ezelőtt is a szabadegyetemre akartál beiratkozni. De Én ennek is elébe álltam. Az Én iskolámba hívtalak felvételre. Leányom, most örül nagyon, és légy nagyon jó tanuló. A mester Én vagyok, tanulj Tőlem! Én nem sajnálok semmi fáradságot, egész nap veled vagyok, reggeltől estig. És ha szorgalmas leszel, eredményt fogunk elérni és örömöm lesz benned.”

„Csak sajnálom, édes Jézusom, hogy ilyen kevés érzékem van Hozzád.”

„Ez igaz, leányom.”

És Ő is egész halom eseményt terített elé, például: ha olyan helyen jártam, ahol kápolna is volt, mindenkitől elbúcsúztam, csak Tőle nem.

Ezután, ha térdet hajtok, gondoljak is Rá sok szeretettel, „mert ha ezt nem teszed, úgy fáj Nekem”. Igen megbántam ezt, és szemeim megteltek a bánat könnyeivel.

„Kislányom, újra csak azt mondom, meg kell változnod az Én tetszésem szerint. Én segítek, hogy a helyes utat kövesd, csak merülj el tanításaimban, és minden erőddel igyekezz a feladott leckét elvégezni. Anyámhoz menj, Ő segít.”

„Uram, én Őt nagyon szeretem. Hisz Ő szólított fel engem arra, hogy imádjam, engeszteljem az Ő Szent Fiát. Ó, milyen mélységes bűnbánatot keltett lelkemben az Ő sírástól elfojtott hangja!

„Igen, kislányom, ez volt az első találkozás, a nagy lépés, amikor Anyám különösen Nekem ajánlott. Leánykám, azóta nyílegyenesen repülsz Felém. Röptödben ne nézz vissza a földre, nehogy a világ zaja megzavarjon. Már oly rég vártalak! Mióta megteremtettelek, azóta várok rád, és hasonlóképpen minden lélekre.”

„Uram, de most már soha többé ne engedj el!”

„Te szakítottad ki magad. Nem Én engedtelek el.”

„Én Jézusom, azért maradtam ilyen nyomorult és nevetlen. Nevelj engem, én Mesterem!”

„Leányom, mondj le akaratodról! Mindig arra kérlek. Megváltó munkámban csak úgy vehetsz részt, ha egészen és állandóan Velem egyesülve élsz minden pillanatban.

Kármelita kislányom! Emlékezz vissza, mikor özvegy maradtál, és gyermekeid nőni kezdtek, hogy kéred őket, legalább egy órát segítsenek minden nap. Mily könnyebbség lett volna ez neked, és mily szomorú voltál, mikor mindenféle ürüggyel kimentették magukat, és neked egyedül, elhagyatottan kellett fáradnod. Leányom, de sok gyermekem van Nekem is, és ha csak egy órát is segítene mindegyik, mily gyönyörűségem telne bennetek! Ilyenkor különösen a Nekem szentelt lelkekre gondolok, akiket Szívem választottjainak tekintek. És ők mégsem egyesülnek Velem bensőségesen. Szétszórja őket a világiás gondolat. Kis kármelitám, merült el Bennem! Legalább te óhajts még több kegyelmet! Segíts helyettük is, de ne egy órát, hanem szünet nélkül! Ne kérdezd, hogyan, légy találékony Ragadj meg minden alkalmat, hogy a lelkek utáni vágyaddal szomjúságomat csillapítsd!”

„Uram, én soha meg nem szűnő szomjúsággal vágyódom Utánad. Minden erőmmel szeretni akarlak azok helyett is, akik nem jönnek Hozzád.” A beszélgetés közben igen nagy kegyelmeket kaptam az Úrtól.

„Én Istenem, min tettél velem? Most már végképp nem tudom, én élek-e? Mintha nem is a földön járnék, nem látok szememmel semmit, fülem sem fogja fel a világ hangját, szívem sem dobban már, csak

Benned, Érted. Ajkammal nem találok méltó dicséretet, Szeretnélek áldani, de nem találok semmiféle kifejezést Hozzád méltónak. Csak nézlek csukott szemmel és néma ajakkal. Szemlélem kimondhatatlan, végtelen szenvedésedet, melyet értem, nyomorult bűnösért elszenvedtél. Elmém föl nem fogja, mit tettél értem, nyomorult bűnösért. Miért velem, mikor annyi más, Hozzád méltó, tiszta lélek van?”

„Leányom, a legnagyobb bűnösök közül választok ki Magamnak lelkeket megváltó munkámhoz, és ha elfogadják, Én különös kegyelmeimmel halmozom el őket. Aki Velem érez és Értem él, határtalan szeretetemmel kiragadom a világból úgy, mint téged. Kármelita kislányom, oly kimondhatatlanul szenvedek, és mily jó éreznem, hogy Velem vagy, és Velem egyesülve te is érzed szeretetemet!”

„Uram, akaratom a Tied, Te cselekedj bennem!” Ő erre azt válaszolta:

„Leányom, minden erőddel azon légy, hogy a bűnösöket Hozzáam vezesd. Ezen kívül semmi más ne töltse be gondolataidat. Nézz szüntelenül szemembe, hogy lásd szomorúságomat a lelkek miatt. Kivánd lelked egész vágyával, hogy a Nekem szentelt lelkek ne nézzenek el Mellettem, és ne szórják szét tekintetüket a világban, csak Engem szemléljenek. Az Én szomorú szemem pillantását fogják fel, merüljenek el Bennem. Ha szemembe néznek bűnbánó lélekkel, kegyelmeim sugarával megjavítom őket. Szívem szeretetében megmerítem, újjászülöm őket, csak legyenek teljes bizalommal.

Ahogy neked, úgy nekik is ok ez arra, hogy kegyelmeimben megtisztuljanak. Leányom, feléd árasztom szeretetemet, azért, mert te menedéket adtál Nekem, és a te lelkedben megpihenhetek. Érezd ezt a nagy megtiszteltetést, hisz Engem tisztelsz meg velem. Ne fossz meg soha tőle! Ez igazán csak rajtad múlik. Én a végletekig mentem, megyek szeretetemmel. Tudod, hogy szeretem hallani, mikor Elém borulva úgy szólsz Hozzáam, hogy jobban akarod bánni bűneidet minden megtérő bűnösnél, aki valaha is megbántott, és jobban akarsz szeretni valamennyi megtérő bűnösnél. Kis kármelita leányom, ezekkel az óhajtásaiddal egészen Szívemhez férköztél. Egyszerű szavaid kimondhatatlan könyörületre indították irgalmas Szívemet. Látod, leánykám, ehhez nem kell iskolázottság, sem szabadegyetem. Mily

boldogsággal töltötte el mennyei Atyánkat is a te mélyről jövő, őszinte bűnbánatod! Ezt tedd életed minden pillanatában! Leányom, tégy meg mindent ernyedetlen szorgalommal a lelkek megmentéséért! Ez legyen a te iskolád. A Szentlélek Úristen veled fog munkálkodni, rosszra hajló természetedet segít átalakítani üdvösséged javára. Ugye, tudod, hogy az Én országom erőszakot szenved? Állandó bukdácsolásod ne törjön le, mert ez megtart az alázatosságban. Leánykám, ez a nap, e mindent átölelő nap mély nyomot fog hagyni lelkedben. Ugye, te is érzed ezt? Az előbb elmondott szavaim, mint imádság, úgy csengjenek vissza füleidbe. Elmélkedd át gyakran, addig, míg egészen magadévá nem teszed! Mert ez a nap a (mi) különleges egyesülésünk napja, amikor is oly kegyelmekkel halmozlak el, melyeket különleges erősítésnek szántam. Tudod, nagy harc vár rád, de a kereszt jelében győzni fogsz! Ha keresztet vetsz, soha ne légy szétszórt. Gondolj mindig a három isteni Személyre. Ezt hozd nyilvánosságra!

Ötször vess keresztet egymás után, és gondolj a keresztvetésnél az Én Szent Sebeimre!

És mindig nézz szemeimbe, melyek szájalmasan vérbe vannak borulva a sok ütlegtől, melyeket tőled is kaptam.”

„Uram, Jézusom, ne mondd tovább, mert a szívem megszakad. Könyörülj rajtam!”

(Szeretláng Lelki Napló 33-35. o., 1961.)

Örvendjetek!

Fiam, egyszerű az oka annak, hogy téged választottalak: mert te vagy a legszegényebb, a legkisebb, a legkorlátozottabb, emberileg a legalkalmatlanabb.

Azért választottalak, mivel életedben már sikerült ellenfelemnek győzelmet aratnia feletted. Engedtem, hogy előre átéld, amit majd legnagyobb diadalom pillanatában teszek.

Ellenfelem egy napon úgy gondolja majd, hogy teljes győzelmet aratott a világon, az Egyházon és a lelkeken.

Akkor lépek majd csak közbe – rettenetesen és győzelmesen – hogy annál nagyobb legyen veresége, minél biztosabb lesz abban, hogy mindörökre győzött.

Ami most készülöben van, az olyan nagy dolog, hogy ilyen még nem volt a világ teremtése óta: ez okból mindezt megjövendölték a Bibliában.

Már megjövendölték nektek a köztem, a Napba Öltözött Asszony és a vörös sárkány, a sátán között lévő rettenetes küzdelmet. Őneki sikerül ma sok embert elcsábítania a marxista ateizmus tévedésével. Már megjövendölték nektek az angyalok és fiaim harcát a sárkány követői ellen, akiket a lázadó angyalok vezetnek. Megjövendölték azonban nektek mindenekelőtt világosan az én teljes győzelmemet.

Fiaim, ti arra vagytok hivatva, hogy átéljétek ezeket az eseményeket.

Ideje, hogy megtudjátok, és ennek tudatában készüljétek fel a harcra. Ideje, hogy tervem egy részét megkezdjem felfedni előttetek.

Mindenekelőtt az a fontos, hogy az a benyomás érje ellenfeletem, mintha mindent megnyert volna, hogy már minden az ő kezében van. Emiatt kap engedélyt arra, hogy behatoljon még Egyházam belsejébe is, és sikerül neki majd Isten szentélyét is homályba borítania. A legtöbb áldozatot a szentély szolgálójából szedi.

Valóban ez szeretett fiai, papjaim nagy bukásának ideje.

A sátán egyeseket kevélységükkel csábít el, másokat a testi szenvedéllyel, a kétkedéssel, a hitetlenkedéssel, a csüggedéssel és az egyedülléttel.

Hányan kételkednek majd Fiamban és bennem, és azt gondolják, hogy elérkezett Egyházam számára a vég.

Szeplőtelen Szívemnek szentelt papok, szeretett fiaim, akiket most készülök összehívni a nagy ütközetre: első fegyverként a *be-lém vetett bizalmat és a ti egyre teljesebb rámhagyatkozástokat kell használnotok.*

Győzzétek le a félelem, csüggedés, szomorúság kísértését. A bizalmatlanság megbénítja cselekedeteiteket, és ellenfelem nagy hasznára van.

Legyetek vidámak és örvendjetek. Egyházam számára ez nem a vég, teljes és csodálatos megújulása készül.

Fiam helytartójának sikerült ezt már belátnia ajándékom hatására, még a jelen pillanat szomorúságaiban is arra szólít fel benneteket, hogy *örvendjetek!*

Örvendjünk? – kérdezitek tőlem csodálkozva.

Igen, fiaim, Szeplőtelen Szívemben örvendjetek, mely mindnyájatokat magába zár. Anyai Szívem lesz békés helyetek, amíg odakint a legnagyobb vihar dühöng.

Még ha meg is sebesültetek, hogyha gyakran elestetek, ha kételkedtetek, még ha bizonyos pillanatokban árulást követtetek is el, akkor se csüggedjetek, mert szeretlek benneteket.

Minél inkább dühöng ellenetek ellenfelem, annál nagyobb lesz irántatok való szeretetem.

Édesanya vagyok, és még jobban szeretlek benneteket, mivel elszakítottak tőlem.

És az az én örömöm, hogy titeket Szeplőtelen Szívem szeretett papjaivá neveljelek, megtisztult és megerősödött fiaimmá, akiket többé senkinek sem sikerülhet elszakítani Fiam, Jézus szeretetétől.

Fiam, Jézus elő másaivá alakítalak benneteket.

Ezért legyetek elégedettek, bízzatok bennem, hagyatkozzatok teljesen énreám. Maradjatok mindenkor velem az imádságban.

Az a fegyver, amelyet majd a győzelem kivívására a harcban használtok, a ti imátok és a ti szenvedétek lesz.

Igen, akkor ti is a kereszten lesztek velem és Fiammal, Jézussal együtt, az Ő Édesanyja és a ti Édesanyátok mellett.

(Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül, 1975.10.18.)

Mária- kegyhelyek

Kismarton

Kismarton az Esterházy család egyik fellegránának számít évszázadok óta. Templomai a történelmi család ősi hagyományának számító Mária-tiszteletét tükrözi. Esterházy Pál herceg, Magyarország nádora két könyvet írt a Boldogságos Szűz honi zarándokhelyeiről és azokat az esztergomi érsek városában, Nagyszombatban nyomtattatta ki, hogy ezekkel is segítse a búcsújárásokat. Ő maga Máriacellbe vezetett hatalmas zarándoklatot, 1692-ben. 11.200 zarándok követte, hogy halát adjanak a török hódoltság alóli fölszabadulásért.

Utódai, az Esterházy-ak követték példáját, és a Szent Márton székesegyházban a Fájdalmas Anya-kép 1769-ben került az egyik mellékoltár fölé, hogy főként nagybőjt idején a kegyképet szemlélő hívek meginduljanak az Istenagya fájdalmán és még buzgóbban imádkozzák a fájdalmas, majd húsvét után az örvendetes rózsafüzért.

Kövessük példájukat, s akkor legalább lélekben oda zarándokolunk a valaha magyar területnek számító egyik szép kegykép elé. De valójában a Fájdalmas Anya vezet minket Szenvedő Fiához, hogy részt kérjünk és kapjunk a megváltás kegyelméből.

Török József, történész, teológus

Mária kicsinyei

Személyes gondolatok a Máriás Mozgalomban

Tanúságtétel

Isten a rejtekben is csodásan működik!

Amit most leírok, valójában világgá szeretném kiabálni, hogy mindenki meghalja, mennyire szeret a jó Isten. Minden embert külön-külön, a tenyerén hordoz és irányítja az életünket, de annyira finoman, hogy nem avatkozik a szabad akaratunkba, azt mindenkinek önként szeretetből kell vissza adnia. Az igazán boldog ember, akinek minél hamarabb sikerül találkozni ezzel az élő szeretettel, a jóságos Istennel, és az Ő akaratával egyesülni, mert ez az igazi cél amiért teremtett. **De valójában nem számít az életkor, hanem a döntés és a kitartás a szüntelen odafordulás és a teljes önátadás.** Akinek Isten kegyelméből sikerül megnyitni szívét lelkét és erős akarattal kitartani az elhatározás mellett az nagyon hamar megtapasztalja, hogy komoly harcra van szó. Egy új életről, ugyan azt kell tenni tovább is, és ugyanott ahol azelőtt, csak egészen másként, mindent Isten dicsőségére, a lelkek és saját lelkünk javára. **Ez az új életforma küzdelem saját rosszra hajló természetünkkel, kísértéseinkkel,** amit testünk kívánságai és az ördög csábításai okoznak. Aki ezt Isten kegyelméből felismerte azon a sok útvesztőn keresztül, amiben nap mint nap kerülünk, az mégis boldog, nagyon boldog lehet mert már látja a célt és ez a lényeg. Ezért érdemes élni, mert aki így átment a halálból az életbe, örökké élni fog. Egy ilyen út nem könnyű, mert hosszú vajúdás is lehet, ha nincs vezető vagy esetleg makacsságunknál fogva nem tudunk bízni sem emberben sem Istenben. Így az én lelki utam is hosszú vajúdáson ment át, sok dolga volt a jó Istennek velem, de most mégis nagyon hálás vagyok, és ez a hála íratja velem ezeket a sorokat.

Először is hálás vagyok a jó Istennek, hogy adott szerető szülőket, akik által a világba léphettem, és akik mindent megtettek, ami tőlük telt, és most is megteszik, hogy örömet szerezzenek, hogy boldogok legyünk, és hálás vagyok a testvéremért, akivel lelkiileg tudjuk erősíteni egymást, és igazi szeretet köt össze minket. Úgy, ahogy a fizikai testem világba lépett, vele együtt lelki életem is elindult, református környezetbe színtiszta református faluban születtem. Szüleim, nagyszüleim templomba járó emberek voltak, megkereszteltettek és vittek a templomba már kis koromtól minden vasárnap és ünnepnap. Tizenhárom éves koromban konfirmáltam, előtte egy évig felkészítőre jártam olyan kötelező módon, hogy megismerjük a református egyház tanítását, de minden nagyon zavaros volt számomra, a feltámadásról azt tartották a szüleink és még a tiszteletes úr is, hogy a gyermekeinkben támadunk fel. A Szűzanya tiszteletét bálványimádásnak és a katolikusokat bálvány imádóknak tartották és tartja sok tájékozatlan és rosszindulatú református ma is, ez nagyon nagy tévedés és fájdalmas valóság. Ebből a tévedésekkel teli környezetből hívott a jó Isten, ezért érzek sokszor nagy felelősséget, hogy mit tehetnék az imán kívül azért, hogy ebben a nagy tudatlanságban és tévhitben világosságot és igazságot lehessen vinni. Hála Istennek azért most vannak jó páran fiatalok, akik kiléptek leginkább a karizmatikus *(élet a lélekben)* közösség felé, és velük már lehet beszélni az igazságról és a komolyabb lelki életről.

Az én életemet úgy is mondhatnám, hogy a mi életünket úgy alakította a jó Isten, *(mert most már határozottan hiszem és vallom, hogy minden az Ő kezében van, és Ő irányítja minden léptünket)*, a férjemen keresztül megmutatta hogy a katolikus vallás nem bálványimádás, hanem az egyetlen, amely megőrizte az igazságot, amit Jézus tanított apostolainak, és ezt hitelesen a katolikus Egyházban maradt meg évszázadokon keresztül. Már tizennégy évesen kaptam Szűzanyát és kis Jézust ábrázoló képet, és rövid imákat, amit akkor nem mertem elmondani, mert benne volt a Szűzanya neve. Valójában ez volt első találkozásom a Szűzanyával, ezért tudom mindenkinek elmondani, hogy nincs az az állapot, amelyből a jó Isten ne tudna felemelni, és szép lassan meggyőzni, elvezetni a teljes igazságra, csak foglalkozni

kell ezekkel a dolgokkal és egymással. Szükségünk van arra, hogy tanítsuk, segítsük azokat, akik nem rendelkeznek a teljes igazság ismeretével, vagy önhibájukon kívül, tévtanítások áldozatai. De mind ezek mellett én sem foglalkoztam a hittel, a vallással, fiatalon, tizenhúsz évesen, az volt a fontos, hogy munkahelyem legyen, férjhez készültem, és még a református templomból is gyakran elmaradtam, és az életem így elég rossz irányt vett. Huszonegy évesen nem férjhez mentem, hanem a jegyességet felbontva egy másik kapcsolatba léptem. Most utólag azt is az Isteni Gondviselésnek tulajdonítom, mert az a házasság egész életemet más irányba fordította volna, a jó Isten így látta jobbnak, hogy megmentsen sok könnyelműségem és megdöglöttségem ellenére. Mert bűneim súlyát jól éreztem, és ami megvigasztalt, egy kedvenc református énekem volt, amit sokszor énekeltem: „Itt van szívem, Neked adom Uram”, és hiszem, hogy a jó Isten ezt komolyan vette. Ez a második kapcsolat még szörnyűbben végződött, abból sem lett házasság, sőt gyilkosság, egy kis baba élete.

És akkor azt mondta a jó Isten „elég”, felnyitotta a szememet és megnyitotta a szívemet, rá tudtam nézni a keresztre és a Szűzanya képére, ami addig is az ágyam felett volt, az albérleti lakásban, de addig soha nem figyeltem rá. **Akkor „megláttam” és letérdelve azt mondtam: „soha többet nem akarom ezt a bűnt elkövetni”**, de nem tudtam, hogy mit kell tennem. Ez karácsony környékén, szilveszter előtt volt, ami még jobban fokozta a fájdalmamat, és az, hogy a húgom, aki öt évvel fiatalabb nálam, tizenkilenc évesen férjhez ment és kisbabát várt, én pedig nem mertem vállalni. Azt hiszem tudta a jó Isten, hogy kell valami nagyon nagy fájdalom, ami felébresszen a borzasztó közömbösségből és önpusztításból, amiben akkor éltem.

És akkor egy őrt rendelt mellém, a férjem személyében, aki ugyanaz volt, akitől tíz évvel azelőtt a Szűzanya képet, és imákat kaptam. Időközben még sokszor találkoztunk, elbeszélgettünk, jól ismertük egymást, de ez a találkozás meghatározó volt, azonnal eldöntöttük, hogy összeházasodunk. Amit a férjem most is huszonkét év házasság és hét csodálatos már majdnem felnőtt gyermek élete láttán is tévedésnek és megdöglöttségnek tart, mivel ő soha nem készült házasságra. Én most már teljesen biztos vagyok, hogy részünkről

megdöglöttség volt, de ha fontolgattuk volna, nem lett volna bátorságunk belevágni, de a jó Isten így mutatta meg az Ő nagyságát és dicsőségét, hogy megsegített minden nehézség ellenére együtt maradni, és a számtalan újakezdéshez erőt és kegyelmet adott a nagyon sok ismerős és jó barát imája és áldozata által, amit hálás szívvel köszönök és kérem Isten áldását rájuk. Ilyen csodálatos Isten útja.

Azon a számunkra „pálfordulást” hozó téli szeles napon, 1993. január 3-án este, már együtt mentünk a szentmisére, és én attól kezdve csak szentmisékre jártam. Két év kellett, amíg a teljes döntésem megszületett, 1995. április 23-án, Irgalmasság vasárnapján lettem elsőáldozó, vagyis konvertitaként visszatértem a katolikus Egyházba. 2003. május 25-én bérmettem, és közben született három lányunk és négy fiunk.

A lelki utunkat a jó Isten irányította a fizikai életünkkel együtt, és csodálatosan gondoskodott az anyagi szükségleteinkről és a lelkiekről egyaránt. Több közösségben megfordultunk, de igazából mindenhol hiányzott valami. A Katekumenális út volt az első, már mindjárt a házasságunk kezdetén, mivel a férjem odajárt, mentem én is vele. Öt évig bejártunk faluról Sepsiszentgyörgyre, ami egyre nehezebbé vált, mivel a kicsikkel és az állatokkal sok gond volt, de igazából én csak mentem a férjemmel, de a lelkiség nem vonzott. Aztán megismertük az „Élet a lélekben” közösséget, szemináriumot is végeztem, kapcsolatot tartottunk egy ideig. Nekem tetszett volna a mozgalmas, énekes együttlét, de nem tudtam itt sem megtalálni a lényegét. Egy lelkiismereti találkozó alkalmával találta meg a férjem a Kék könyvet, amely a Gobbi atya által kapott Szűzanya üzeneteit tartalmazza, és így kezdtük el a heti családi Cönakulumokat. De ez sem hozta el az én számomra a Jézussal való találkozás élményét, mert nem elég csak hetente egyszer kétszer egy órára találkozni a jó Istennel, a Szűzanyával, hanem most már tudom, hogy szüntelen vágy kell bennünk legyen a velük való kapcsolatra és **Isten kell az első helyen legyen de valóban a legelső helyen az életünkbe.**

Ezek az utak vezetve a jó Isten megérlelte szívemet erre a vágyra, két és fél évvel ezelőtt kezdődött a lelki életem harmadik szakasza, amikor akartam tenni valamit azért, hogy szorosabb kapcsolatba

kerüljek a Szűzanyával, hogy Ő vezessen szent Fiához. Ilyen szándékkal végeztem el a Lourdesi kilencedet majd szent Mónika közbenjárását kértem gyermekeimért, és szent Rita segítségét, hogy jó feleség lehessenek. Az ő életükön elmélkedve segített engem is a Szentlélek, és Ő adta a könyveket a kezembe, és nyitogatta a szívemet, mert persze azok a könyvek addig is a polcon voltak. Így olvastam **Jézus benső életét** (*Bajj Mária Cecillia – magán-kinyilatkoztatásait*), ami nagyon megérintett, és a **Szereteláng lelki naplót**, Erzsébet asszonytól, ami igazi kalauzum lett, mert egyre több nehézség és fájdalmas valóság tárult fel a mi életünkben, és éreztem, hogy nem elég a megszokott napi ima, vasárnapi templomba járás. Nincs igazi kapcsolatunk a jó Istennel, a Szűzanyával, az Úr Jézussal, a Szentlélekkel, és egymással sem vagyunk élő kapcsolatban. A legfájdalmasabb, hogy a leányunk minden úgymond vallásos nevelés, ismeret ellenére, elköltözött, úgy, mint más, a mai divat szerint. Ez döbbsentett rá a valóságra, hogy nem tudtuk átadni a hiteles keresztény életet neki, és ez egy fájdalmas tény.

Az Isten ismét a sajnálkozó természetemre alapozva érintette meg a szívemet, küldött valakit, aki úgy el tudta mondani a fájdalmát és az életének a titkait, hogy szinte elfelejtve a saját problémámat, hatalmas együttérzést indított el bennem, és mivel tudtam, hogy semmi mást nem tehetek érte, elkezdtem erősem imádkozni érte, úgy, mint még soha. Imádkoztunk telefonon keresztül együtt, és ez nagyon jó volt, mert ez az ima szeretetből fakadt, és ez az igazi ima lényege, mert az igazi szeretettel, Istennel kötött össze. Amíg érte imádkoztam, én kaptam meg azt az ajándékot, hogy szívvel tudjak imádkozni, és megtaláltam az örömet és erőt az imában, a kapcsolatot a Szűzanyával és az Ő Szent Fiával. **A fejlődésben nagyon sokat segítettek a Szőkefalvi üzenetek** – amelyekkel addig nem foglalkoztam – miután jó sokszor elolvastam, csodálatos módon egyre jobban megtapasztaltam, hogy a Szűzanya milyen egyszerűen, érthetően elmondja, hogy mit kell tennünk ahhoz, hogy egységben legyünk Vele, és szeretet közösségben az Ő Szent Fiával. Mert Ő semmi mást nem akar, csak visszavezetni az Oltáriszentség tiszteléséhez, szeretetéhez, imáadásához, és az egymás iránti szeretetünk gyakorlásához, mert e nélkül nincs hiteles keresztény élet, csak „folklór vallásosság” Barsi Balázs atyát idézve, és

ez nem sokat ért az én, a mi életünkbe, sőt megtévesztő, megbotránkoztató a kívülállók számára.

Ezen felbuzdulásomban én csak egy kicsi elhatározást tettem, hogy **a Szűzanya Szőkefalván adott üzeneteit szeretném megélni, mert számomra olyan világosak, egyszerűek és érthetőek voltak.** A Szűzanya ugyanezeket kérte a Kék könyv üzeneteiben is, de ottan nem tudtam megragadni a lényegét, mindig úgy éreztem, az a papoknak szól, habár az összes jelenések üzeneteinek lényege: **a megtérés fontossága, a bűnbánat, rendszeres ima, különösen a rózsafüzér, böjt, a szentmisén való tudatos részvétel, a rendszeres gyónás, de mindehhez szükséges a nyitott szív és a semmit nem fontolgató feltétel nélküli bizalom és szeretet.**

A jó Isten nem volt szűkmarkú és megajándékozott 2014 nyarán jó emberek önfeláldozó szeretete által – akikre ezúton is kérem Isten bőséges áldását – elvitt **Medjugorjéba**, férjemmel együtt, ott **egy néger atyán keresztül csodálatos áldásában részesített, ami felejthetetlen az én számomra.** Azóta is érzem ennek a zárándoklatnak megerősítő kegyelmeinek hatását. És még ez sem volt elég, **2014 szeptemberében** ott lehettem **Szőkefalván** a Szűzanyának történő ünnepélyes felajánlason, Bocsa József atyával, ami meghatározó lett az én életemre, **megkaptam azokat a kegyelmeket, amelyek megtartanak a nehéz és küzdelmes hétköznapiakban,** mert tudom, hogy bármi is következik, a Szűzanyához akarok tartozni, mint rabszolgája, a szó legnemesebb értelmében.

És most tiszta szívvel megköszönöm mindazoknak, akik ezt a felajánlást lehetővé tették. Isten fizesse meg fáradozásukat és töltsen el bőséges kegyelmeivel továbbra is, hogy még sok hasonlót tudjanak szervezni és a résztvevők komoly szándékkal, elhatározással és felkészülten vegyenek részt, hogy befogadhassák a felajánlással járó bőséges kegyelmeket.

De le kell írjam szívem fájdalmát, amelyet most, május 17-én tapasztaltam meg Szőkefalván, **annyi mindenről beszélünk, de sajnós a lényeg a Szűzanya üzenetei, kérései, csak olyan mellékesen vannak érintve.** Olyan jó lenne, hogy legalább azon az egy napon, ott a jelenési helyen, megkérdezni önmagunktól – akik oda elmegyünk és

hisszük, hogy valóban a Szűzanya szólt Rózsika által –, hogy miért is jött a Szűzanya? Azok az **üzenetek nem idejét múltak, most kellene megélni, és készülni az Úr Jézus dicsőséges visszatérésére**, mert a vőlegény késik, még van időnk, de ha belefáradunk, olajunk elfogy, lámpásunk kialszik, szívünk kihűl. Ki ad majd olajat nekünk, amikor megérkezik a vőlegény?

Az én számomra a csend, a várakozás, a felkészülés ideje van, a bizalomban, az engedelmségben való megerősödés ideje, a megtisztulás, a bűnbánat, a vezeklés ideje, mert van miért bűnbánatot tartanom. Kérem a jó Istent, az elbizakodottság és a gőg minden formájától mentsen meg, segítsen hogy minden cselekedetem, szavaim, gondolataim Őt tudják szolgálni, a Szűzanya vezetése alatt, **ezért nagyon fontos a kitartó és rendszeres ima, amit a Szentcsalád is gyakorolt** (*Jézus benső élete*).

Hiszem, hogy mindenki élete egy kész csoda, van, akinek azért, mert Isten megóvta tisztaságban, már az is kész csoda, hogy idejében felismerte Isten vele kapcsolatos tervét, és a tisztaság értékét, de ugyanolyan csoda az is, aki hozzám hasonlóan megtérő bűnősként talál vissza az igazi szeretethez, az élő Istenhez. Ezért mindenkinek van miért hálát adnia, csak meg kell állni, Isten csodáin elgondolkodni, amit az életünkben végbe vitt, és élni a mának, mindig csak a mának, de szerényen, bizalommal, ahogyan a szentjeink tették.

Este lezárom a napot a Szűzanya által a Pió atyának diktált rövid kis imával: **„Befejezem, Atyám! Befejezem mára, minden kegyelmedért legyen örök hála. Tisztelet, dicsőség, imádás, dicséret: Neked fölséges Atya, Fiú és Szentlélek! Áldalak Istenem, szentjeiddel áldlak, mert megadtad létét tegnapnak és mának. Add, hogy a holnapot Szent Neveddel kezdjem, Uram én Teremtőm, Megváltó Istenem! Befejezem, Atyám! Mára befejezem, örök jószágodért, örök hála legyen! Adjon hálát érte minden teremtményed, és bocsásd meg kérlek a mi vétkeinket, Atyám, erre kérlek! Ámen.”**

Reggel szintén Pió atya imájával kezdem a napomat, a Szűzanyának szentelve magamat: **„O, Mária, a megtestesült Igének szülője és a mi legédesebb anyánk, itt vagyunk lábaid előtt, mialatt felvirrad egy új nap, egy új nagy ajándéka Istennek. Kezeidbe és szívedbe**

helyezzük egész valónkat, bennünk minden a Tiéd legyen: értelmünk, akaratumk, testünk és lelkünk. Alakíts bennünk anyai szeretetteddel egy új életet, a Te Jézusod életét. O, mennyek királynője legkisebb értékű cselekedeteinket is támogasd a Te anyai sugallataiddal, add, hogy a szent és szeplőtelen áldozatnál minden és mindegyik tiszta és Istennek tetsző legyen! O, jóságos anya tégy minket szentekké, amint ezt tőlünk Jézus elvárja és a Te szíved vágyakozva folytonosan kéri. Ámen.

Bízok a jó Istenben és az Ő Szent Fiában, a mi Urunk Jézus Krisztusban és a Vigasztaló Szentlélekben, hogy Ő mindent a javunkra fordít, ha mi a Szűzanya Szeplőtelen Szíve által kérjük, és neki ajánljuk szabad akaratumkat. Ezt kérem mindenki számára, különösen lelki testvéreim, rokonaim, jó ismerőseim és minden keresőnek, és kívánok olyan igazi tanúságtevő keresztény közösséget, ahol nem csak beszélnek a hitről, hűségéről, igazságról, békéről, szeretetről, hanem szívvel, lélekkel élik, amit hisznek, ilyen eszköz szeretnék lenni a Szűzanya kezében.

Ehhez kérem a Mennyei Atya áldását, mindenki számára, akik ezeket a sorokat olvassák, vagy hozzájárultak a megjelentetéshez, ezen szép kettős ünnepünk alkalmából: **Úrnapja és az Üdvösség Anyja ünnepén!** 2015. június 4.

Testvéri szeretettel Z. Etelka. Dicsértessék az Úr Jézus Krisztus!

A r ó z s a f ü z é r

Imádkozatok és higgyetek az ima erejében!

A Szűzanya 2015. május 25-i üzenete

Drága gyermekek! Ma is veletek vagyok, és örömmel hívlak mindnyájatokat: imádkozatok és higgyetek az ima erejében. Gyermekeim, nyissátok meg szíveteket, hogy Isten betöltsön benneteket szeretetével és örömmé váljatok mások számára. Tanúságtételek erőteljes lesz, és mindaz, amit tesztek Isten gyengédségével lesz átszöve. Veletek vagyok, és mindaddig imádkozom értetek és a megtérésetekért, amíg nem teszitek Istent az első helyre.

Köszönöm, hogy választatok hívásomra.

A Szűzanya üzeneteiben sok-sok alkalommal hív bennünket az imára. Ő édesanyaként jól tudja, hogy csakis az imádság tart meg minket az Úrral való élő kapcsolatunkban. Jó felidézni néhány alkalmat, amikor azért hív bennünket imára, hogy élővé tegye, felébressze bennünk az imára, vagyis az Istenre való vágyat: „*Drága gyermekek! Ma mindnyájatokat imára hívlak. Drága gyermekeim, ima nélkül, nem tudjátok érezni sem Istent, sem engem, sem a kegyelmet, amelyet adok nektek... Arra hívlak benneteket, hogy imádságotok az Úrral való örömteli találkozás legyen. Mindaddig nem tudlak vezetni benneteket, amíg ti magatok nem érzitek meg az imádság örömét... Mindaddig nem tudjátok megérteni, mekkora értéke van az imának, amíg ti magatok nem mondjátok: ez az imádság ideje, most semmi más nem fontos nekem, egyetlen személy sem, Istenen kívül.*”

A Szűzanya vágya az, hogy élővé tegye az Istennel való kapcsolatunkat. Jézus egyetlen dolgot kért a tanítványaitól, mégpedig, a hitet. A hitet táplálni, megtartani és ápolni kell. A hit kapcsolatban van az imával. A hit elvesztése az ima elmulasztásával kezdődik. Aki már

többé nem imádkozik, hitetlenné vált. Nem abban az értelemben, hogy nem ismeri el Istent, hanem egyszerűen azért, mert elhagyta azt a területet, ahol megvalósul a Vele való közösség. Az Isten, aki nincs jelen az imában, irreálissá és távolivá lesz. Eszmeként vagy távoli Istenként marad meg az elménkben. Ha nincs ima, akkor Isten többé már nem érinti meg szívet és nem tud működni.

A lelki élet mesterei mind egyetértenek abban, hogy az ima nehéz és erőfeszítést igényel. Az egyházatyák szerint az ima a legnagyobb tudomány. Szent Pál is mondja „*azt sem tudjuk, hogyan kell imádkozni*”. Imádkozni, imádkozva lehet megtanulni. Sokan nem találják meg az ima lényegét, ezért feladják. Mások elhagyják az imát, mert próbálkoztak ugyan, de „*belátták*”, hogy az ima felesleges és haszontalan. A keresztények többsége megtalálja azokat az okokat, amelyekkel igazolja az imádság elmulasztását, pl. időhiány, gyors életritmus, életnehézségek, a megfelelő csendes hely hiánya. Így az ima az „*ájtatos emberek*” „*luxus*” tevékenységévé válik, akiknek „*úgy sincs más dolguk*”.

Mindezek ellenére az emberben megmarad az imára való vágy és szükséglet igénye. Az Istentől szerzett tudás kevés, nem elég. Ki kell alakítanunk az Istennel való kapcsolatunkat. A tanítványok is, Jézust látva rádöbbenek arra, hogy addig szinte nem is imádkoztak vagy nem is tudták mi az ima. Jézus maga is imádkozik, és arra hívja tanítványait, hogy vele együtt imádkozzanak. A Tabor hegyén Jézus imája után megnyílt az ég és az Atya hangja hallatszott. A Getszemáni kertben Jézus hívja a három apostolt: „*Imádkozatok, hogy kísértésbe ne esetek!*” (Lk 22, 40). A feltámadás után az apostolok egy szívvel és állhatatosan együtt imádkoznak Máriával, Jézus anyjával – a Szentlelket – Jézus ígéretét várva. Mária kezdettől fogva az Egyházzal imádkozik. Az ima által belépünk Jézus és Édesanyja szeretetének közösségébe. Csakis az imádság által maradhatunk élő kapcsolatban a Lélekkel, amely átjárja az Egyházat. Az a keresztény, aki nem imádkozik, nem hallhatja meg, nem tudja érzékelni a Szentlélek indításait.

Az igazi keresztények imája elválaszt bennünket önmagunktól, megtisztítja tekintetünket, meglátjuk a világ inségét, és imánkat kiterjeszthetjük mindazokra, akikkel az Úr azonosítja önmagát, ők

ugyanis a legkisebbek, az elnyomottak, az utolsók, az eltévelyedettek, a szenvedők.

Imádságunk megvizsgálása céljából jó megkérdezni önmagunktól: átjárja-e az ima mindennapjaimat, gondolkodásomat és cselekedeteimet, és Isten szemével látom-e az embereket? Ha ima nem változtat meg engem, akkor nem emelkedett a felszín fölé, valahol kívül maradt. Ha másoknak csak az árnyoldalát és a gyengeségét látjuk, akkor nem úgy látjuk, ahogyan Isten szemléli őket. Az ima lényege abban áll: megengedjük Istennek azt, hogy megragadjon bennünket, átalakítsa értelmünket és szívünket, megtisztítsa szemünket, hogy jól lássuk a teljes valóságot.

Imádság

Szűz Mária, a hit és az imádság Édesanyja! Te állhatatosan imádkoztál az apostolokkal együtt az utolsó vacsora termében, várva Jézus ígéretét. Egész életed imádság és önátadás volt. Egész életedet két szóra alapoztad: Íme, az Úr szolgálóleánya és Legyen nekem a te igéd szerint. Mindvégig hűséges és állhatatos maradtál. Köszönjük neked, hogy ma sem hagysz el bennünket, hanem keskeny, de az életre vezető utakon szeretnél vezetni minket. Tőled szeretnénk megtanulni imádkozni. Veled szeretnénk imádkozni. Szeplőtelen édesanyai Szíved által taníts bennünket önátadásra és arra, hogy életünket és minden napunkat Isten kezébe helyezzük. Közbejárásod által az isteni kegyelem ébressze és tegye élővé bennünk mindazt, ami elszunnyadt és élettelen bennünk, de Istentől származik. A te kezedbe helyezzük önmagunkat, családjunkat, közösségünket, az Egyházat és az egész világot. Ámen.

*fra Ljubo Kurtović
fordította: Sarnyai Andrea*